

Věc C-578/08

Rhimou Chakroun

v.

Minister van Buitenlandse Zaken

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Raad van State)

„Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86/ES – Pojem ‚využití systému sociální pomoci‘ – Pojem ‚sloučení rodiny‘ – Založení rodiny“

Stanovisko generální advokátky E. Sharpston přednesené dne 10. prosince 2009	I - 1842
Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. března 2010	I - 1860

Shrnutí rozsudku

1. *Víza, azyl, přistěhovalectví – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86*
[Směrnice Rady 2003/86, čl. 7 odst. 1 návěť a písm. c)]

2. *Víza, azyl, přistěhovalectví – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86*
[Směrnice Rady 2003/86, čl. 2 návětí a písm. d) a čl. 7 odst. 1 návětí a písm. c)]

1. Výraz „využití systému sociální pomoci“ uvedený v čl. 7 odst. 1 návětí a písm. c) směrnice 2003/86 o právu na sloučení rodiny musí být vykládán v tom smyslu, že členskému státu nedovoluje přijmout úpravu ohledně sloučení rodiny, jíž toto sloučení není povoleno osobě, která o ně usiluje a prokázala stálé a pravidelné finanční příjmy, jež jsou dostatečné k uhrazení jejich vlastních potřeb i potřeb jejich rodinných příslušníků, která by však vzhledem k výši svých příjmů mohla využít zvláštní pomoc určenou k pokrytí zvláštních, individuálně určených nezbytných životních nákladů, úlevy na poplatcích stanovené územně správními celky v závislosti na příjmu nebo opatření na podporu příjmu v rámci obecní politiky pro osoby s nízkými příjmy.

Jelikož totiž podle směrnice platí sloučení rodiny jako obecné pravidlo, musí být schopnost stanovená v čl. 7 odst. 1 návětí a písm. c) směrnice vykládána striktně. Krom toho prostor pro uvážení přiznaný členským státům jimi nesmí být užíván takovým způsobem, který by ohrožoval

cíl směrnice, jímž je usnadnit sloučení rodiny, a užitečný účinek směrnice.

(viz body 43, 52, výrok 1)

2. Směrnici 2003/86 o právu na sloučení rodiny, a zejména její čl. 2 návětí a písm. d), je třeba vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která při uplatňování požadavku příjmu podle čl. 7 odst. 1 návětí a písm. c) uvedené směrnice rozlišuje podle toho, zda rodinné vztahy vznikly před vstupem osoby usilující o sloučení rodiny na území hostitelského členského státu, nebo až poté.

S ohledem na neexistenci rozlišení podle okamžiku, v němž vzniká rodina, zamýšlenou zákonodárcem Unie a s ohledem na nezbytnost, aby ustanovení směrnice

2003/86 nebyla vykládána restriktivně a nebyla zbavena svého užitečného účinku, nemají totiž členské státy prostor pro uvážení, který by jim dovoloval zavést tento rozdíl do jejich vnitrostátních předpisů, jimiž se provádí směrnice. Ostatně schopnost osoby usilující o sloučení rodiny mít stálé a pravidelné finanční příjmy, které jsou dostatečné pro obživu její a jejích rodinných příslušníků ve smyslu

čl. 7 odst. 1 větvi a písm. c) nemůže nijak záviset na okamžiku, k němuž založila rodinu.

(viz body 64, 66, výrok 2)